

Výlet do Strakonice

A je tady podzim. K tomuto ročnímu období patří sychravé počasí, vítr, déšť a po krásných letních dnech i nižší teploty vzduchu. Meteorologové nás již s předstihem upozorňují na nadcházející dny a počasí, které nás čeká, abychom se včas a správně připravili.

V naší škole jsme se všichni společně chystali na očekávaný výlet do Strakonice. Tam nás totiž každý rok čeká dopolední návštěva pouťových atrakcí, která je pro naše žáky a žákyně zcela zdarma. Všichni se těšili na čtvrtek 25. 9., ale pedagogové s napětím a nejistotou vyhlíželi meteorologické předpovědi pro tento den a s hrůzou zjišťovali, že vybraný den má být v daném týdnu nejhorší z pohledu možného počasí.

Z tohoto prostého důvodu byla připravena i varianta číslo 2, která ovšem počítala též s návštěvou okresního města, ale s náhradním programem. Nakonec vše dopadlo zdárně a dokonce se obě připravované varianty prolínaly.

Ráno jsme společně nasedli do vlaku směr Strakonice a vesele putovali na místo určení. Protože na nádraží bylo ještě dostatek času, navštívili jsme oblíbený podnik McDonald, kde se každý vhodně občerstvil. Mezitím jsme sledovali rozmary počasí a nakonec jsme se rozhodli hlavní část programu uskutečnit. A to bylo rozhodnutí správné. Na obloze se sice proháněla nevábně vyhlížející oblaka, ze kterých na zem padaly drobné kapičky vody, ale nikoho z nás taková situace nerozhodila. Naštěstí se situace nijak výrazně nezhoršovala.

Při příchodu na prostranství pod Hvězdou už na místě probíhala zábava v plném proudu. Pravda, návštěvníků bylo oproti předchozím létům znatelně méně, ale tím spíš si naše děti mohly zpřístupněných atrakcí více užívat. Každý z přítomných využil nabízenou zábavu podle svého gusta a dopoledne uběhlo jako voda a přišel čas návratu. Také cestou domů po železnici panovala mezi všemi dobrá nálada, a tak můžeme s radostí konstatovat, že se akce přece jen zdárně vydařila a počáteční rozpaky se rozplynuly stejně jako dešťové mraky.

Mgr. Petr Šavrda

Návštěva dne otevřených dveří ve Středním odborném učilišti Blatná

Burácení motorů, vůně kovu a spousta zvědavých pohledů – tak vypadal den otevřených dveří, který 21. října uspořádalo Střední odborné učiliště Blatná. Na akci dorazili žáci z několika základních škol i děti z místních mateřských škol. Všichni si přišli prohlédnout, jak to chodí v moderním učilišti, kde se z chlapců i dívek stávají budoucí odborníci.

Naše skupina chlapců ze sedmé, osmé a deváté třídy se do SOU Blatná vydala s velkým očekáváním. Hned po přivítání nás čekalo milé překvapení – pan ředitel učiliště se osobně ujal průvodcovské role a provedl nás celým areálem. Představil nám obory, které se na škole vyučují – **mechanik opravář motorových vozidel, autoelektrikář, opravář zemědělských strojů a elektrikář** – a nechal nás nahlédnout přímo do jejich výuky.

V jednotlivých dílnách jsme mohli sledovat, jak se svařuje kov, jak se rozebírají a opravují motory aut, nebo jak se studenti učí pracovat s elektroinstalací vozidel. Všude to vonělo olejem, ozývalo se klepání náradí a bylo vidět, že práce rukama má mezi učni své kouzlo.

Zaujaly nás i starší modely osobních aut, motorek a zemědělské techniky vystavené v areálu školy. „Bylo inspirující sledovat učně i jejich mistry při práci – je zřejmé, že ke svému řemeslu přistupují s opravdovým nadšením a že technika pro ně není jen oborem studia, ale i srdeční záležitostí.“

Na závěr programu přišla ukázka se speciálně upraveným driftovacím vozem, která se stala vrcholem celého dne. Hluk motoru, kvílení pneumatik a dým stoupající z asfaltu vytvořily atmosféru závodního okruhu. Kluci nadšeně fandili a každé projetí smyku provázal velký obdiv. Pro mnohé to byl zážitek, na který se bude ještě dlouho vzpomínat.

Den otevřených dveří v učilišti Blatná nebyl jen o technice a motorech. Byl to den, který ukázal, jak zajímavé a pestré mohou být řemeslné obory, a možná v nejednom z návštěvníků probudil chuť vydat se právě touto cestou.

Mgr. Pavel Hubený

Šprtec

Možná se budu opakovat, ale hra Šprtec je školní zábavou našich žáků a žákyň. Každý den se u ní schází natěšení bojovníci, aby pokořili své soupeře na druhé straně stolu. Používají při tom různé zaručené finty a snaží se o vhodné taktické manévry. Jejich výsledky se dlouhodobě zapisují do připravené tabulky, ve které pečlivě sledují své pokračující úspěchy a porovnávají je s výsledky ostatních účastníků turnaje. Jaká je jejich radost, když se nakonec probojují až do velkého finále. Jako odměna pro dvojici nejúspěšnějších hráčů je nakonec neúprosný boj se zástupci pedagogického sboru. Tady si mezi sebou nic nedarují a výsledek je do posledních chvil na vážkách. Za první 2 školní měsíce byl nejúspěšnějším účastníkem turnaje žák 5. ročníku Thomas Šesták.

Mgr. Petr Šavřda